

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui

Botnari Vitali Ivan,

născut la 14 septembrie 1976, originar și domiciliat în r-nul Criuleni, s. Măgdăcești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 12 decembrie 2012 - până la 19 februarie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 21 martie 2013- până la 23 aprilie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 17 septembrie 2013 – până la 22 noiembrie 2013 (instanța de recurs ordinar).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 19 februarie 2013, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală Botnari Vitali a fost condamnat în baza art. 264 alin.(4) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

S-a dispus încasarea de la Botnari Vitali în beneficiul lui Efros Elena prejudiciul material în sumă de 13610,49 lei, prejudiciul moral în mărime de 100000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Botnari Vitali la 25 august 2012, aproximativ la ora 17¹⁵, conducând motocicletă de model „Fekon”, fără numere de înmatriculare, fiind în stare de ebrietate

alcoolică, în s. Măgdăcești, r-nul Criuleni, încălcând prevederile pct.14 lit.a), 45 alin.(1) lit.b), c) și 47 ale Regulamentului Circulației Rutiere, fără a ține permanent seama de dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, de condițiile și situația rutieră, deplasându-se cu viteza de aproximativ 60 km/h, ajungând în drept cu microbuzul care circula pe ruta Chișinău-Măgdăcești, de după care brusc au ieșit pietonii Efros Elena și Efros Victor, pe care i-a tamponat.

În rezultatul tamponării, le-au fost cauzate vătămări corporale și anume, lui Efros Victor și Efros Elena, conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 341 D din 30 octombrie 2012 și nr.395 D din 23 noiembrie 2012 – *vătămări corporale grave periculoase pentru viață și respectiv, vătămări corporale medii.*

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Botnari Vitali să fie condamnat în baza art. 264 alin.(4) Cod penal, la 5 ani și 5 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani. În temeiul art. 90 Cod penal să-i fie suspendată condiționat pedeapsa pe un termen de probă de 5 ani. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Efros Elena să fie admisă integral.

În motivarea apelului s-a invocat neluarea în considerație de către instanța de fond a criteriilor de individualizare a pedepsei, gradul de vinovăție a inculpatului, care grav a neglijat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, precum și de comportamentul inculpatului pînă și după comiterea infracțiunii.

Totodată, prin neaplicarea pedepsei complementare obligatorii – *privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport*, apelantul consideră că instanța de judecată nu a ținut cont de scopul pedepsei penale stipulat la prevederile art. 61 alin.(2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013, a fost admis apelul acuzatorului de stat, casată sentința Judecătoriei Criuleni din 19 februarie 2013, în partea stabilirii pedepsei complementare, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care lui Botnari Vitalie condamnat în baza art. 264 alin.(4) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa complementară – *privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.*

În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a statuat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului Botnari Vitali în săvârșirea infracțiunii incriminate, însă incorect a concluzionat necesitatea neaplicării pedepsei complementare obligatorie – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Astfel, instanța de apel a considerat că lui Botnari V. urmează să-i fie stabilită pedeapsa complementară – *privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani*, motivînd că inculpatul a cauzat vătămare corporală gravă unei persoane, iar infracțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport atentează la relațiile sociale ce vizează respectarea de către conducătorii mijloacelor de transport a regulilor circulației rutiere, obligația impusă fiecărui conducător de transport, care este un mijloc de pericol social sporit pentru sănătatea și viața nu numai a însuși soferului, dar și a altor participanți la trafic.

6. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013, a declarat recurs ordinar procurorul Tudor Cojocaru care, invocînd temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrii contestate cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată, pe motiv că deși instanța de apel în decizia sa dă o deplină eficiență a prevederilor art.7,61,75-77 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului Botnari Vitali, ilegal îi stabilește pedeapsa ultimului sub limita admisibilă de legea penală în baza căreia a fost condamnat, greșit făcînd referire la prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece acest articol nu prevede o procedură specială, nu este plasat în Titlul III al Codului de procedură penală și nu este reprezentat printr-un articol din Capitolul VIII al Codului Penal.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Astfel, acuzatorul de stat nu indică nici un argument în susținerea acestor motive, nu invocă concret, asupra căror motive nu s-a pronunțat instanța de apel.

În acest context, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414-418 Cod de procedură penală, în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, motivîndu-și soluția, care nu contrazice cu dispozitivul hotărîrii sale, fiind expusă clar.

Totodată, Colegiul reține că recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, care se consideră a fi prea blîndă, pentru fapta săvîrșită.

În acest sens, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Lui Botnari Vitali în baza art. 264 alin.(4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, executarea pedepsei închisorii fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Or, ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său

represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Din decizia instanței de apel se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanța a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art.61, 75 și 90 Cod penal.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, și potrivit alin. (8) al acestui articol, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 264 alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsa închisorii de la 4 la 8 ani închisoare, iar conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa redusă este de la 2 ani și 8 luni pînă la 5 ani și 4 luni.

Avînd în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal conchide că, pedeapsa închisorii în aceste limite, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, aplicată inculpatului de către instanța de apel, este stabilită corespunzător gravității

faptei, în raport cu pericolul social, atitudinea inculpatului față de cele comise, precum și luând în considerație, circumstanțe atenuante stabilite.

Potrivit recursului, acuzatorul de stat critică măsura de pedeapsă, aplicată inculpatului, ca fiind una prea blândă, astfel, în opinia acestuia, s-a comis o eroare de drept. Însă, după cum s-a specificat mai sus, erorile stipulate de pct.6) și 10) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, nu sunt prezente în cauză, deoarece instanța de apel a făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii.

În consecință, Colegiul reține că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013 în cauza penală în privința lui *Botnari Vitali Ivan*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 noiembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Constantin Alerguș

Andrei Harghel